

Maria Skłodowska-Curie

Podwójna noblistka – laureatka Nagrody Nobla z fizyki (1903) i chemii (1911).

Maria Skłodowska urodziła się 7 listopada 1867 w Warszawie (wtedy znajdującej się w Królestwie Polskim, będącym częścią Imperium Rosyjskiego), jako piąte i ostatnie dziecko w rodzinie nauczycielskiej, wywodzącej się z drobnej szlachty.

Maria W 1891 r. wyjechała z Królestwa Polskiego do Paryża, by podjąć studia na Sorbonie (w XIX wieku kobiety nie mogły studiować na ziemiach polskich); następnie pracowała naukowo. Była prekursorką nowej gałęzi chemii – radiochemii. Do jej dokonań należą m.in. odkrycie dwóch nowych pierwiastków – radu i polonu. Z jej inicjatywy prowadzono także badania nad leczeniem raka za pomocą promieniotwórczości.

Należy do grona jedynie czterech osób, które otrzymały więcej niż jedną Nagrodę Nobla. Wśród nich jest jedną z dwóch, które otrzymały nagrody w różnych dyscyplinach, a także jedynym uczonym uhonorowanym w dwóch różnych naukach przyrodniczych.

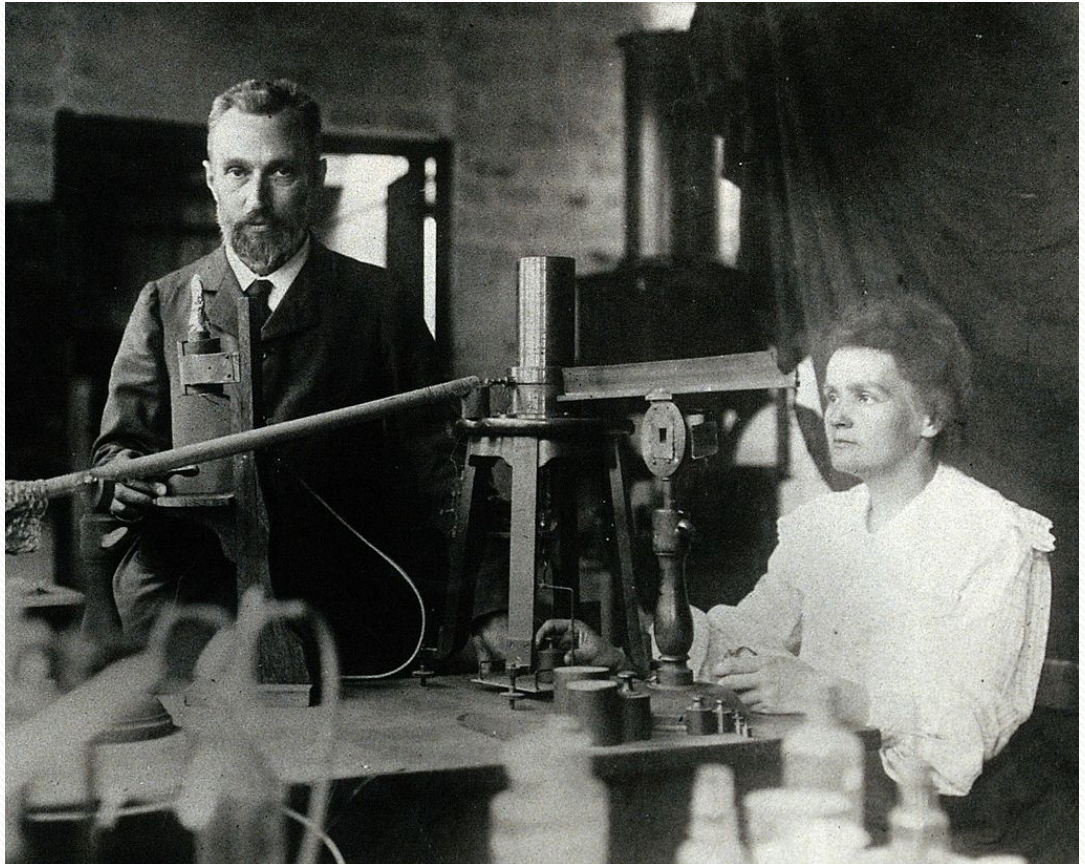
*Maria Skłodowska-Curie
(1867-1934)*

12 września 1897 przyszła na świat pierwsza córka Marii i Pierre'a – Irène, późniejsza laureatka Nagrody Nobla z chemii (była drugą kobietą wyróżnioną tą nagrodą w dziedzinie chemii).

W sierpniu 1903r roku Skłodowska urodziła drugą córkę, która zmarła po porodzie. 6 grudnia 1904 r. na świat przyszła trzecia córka, Ève – przyszła biografka matki, pianistka i działaczka pokojowa.

Małżonkowie Curie zbadali promieniowanie emitowane przez rad i polon (nazwa na cześć Polski), stwierdzając m.in., że związki promieniotwórcze świecą, sole radu wydzielają ciepło, promieniowanie przechodzi przez powietrze i pewne ciała. Pierre Curie poddał swoje ramię kilkugodzinnemu działaniu radu, a powstałą trudno gojącą się ranę obserwował i opisał. Za swoje prace małżonkowie Curie zostali wyróżnieni licznymi nagrodami. 19 kwietnia 1906 r. Pierre Curie, wracając z zebrania Stowarzyszenia Profesorów Wydziałów Nauk Ścisłych, zginął potrącony przez konny wóz ciężarowy, miał wtedy 47 lat.

Po wypadku Maria Skłodowska-Curie długo nie mogła sobie poradzić ze stratą ukochanego. Dopiero po czterech latach była gotowa na nowy związek. Jej wybrankiem był fizyk Paul Langevin.

Po otrzymaniu drugiej Nagrody Nobla, Maria przekonała rząd Francji do przeznaczenia środków na budowę prywatnego Instytutu Radowego – Institut du Radium (obecnie Institut Curie), który został wzniesiony w 1914 r. i w którym prowadzono badania z zakresu chemii, fizyki i medycyny. Instytut ten stał się kuźnią noblistów – wyszło z niego jeszcze czworo laureatów nagrody Nobla.

Pod koniec lat dwudziestych zdrowie Marii Skłodowskiej-Curie zaczęło się coraz bardziej pogarszać. Maria zaczęła tracić słuch i wzrok. W 1929 r. Maria Meloney zaprosiła Marię Curie do Stanów Zjednoczonych. Tym razem za zebrane pieniądze Maria kupiła gram radu dla Instytutu Radowego w Warszawie (obecnie Narodowy Instytut Onkologii im. Marii Skłodowskiej-Curie – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie).

Choroba popromienna wywołana przez promieniowanie jonizujące przyczyniła się znacznie do śmierci noblistki. Maria Skłodowska-Curie zmarła 4 lipca 1934 r. Pogrzeb odbył się 6 lipca w gronie rodziny i najbliższych przyjaciół. Maria spoczęła obok Pierre'a na cmentarzu w Sceaux. Ciało Marii Skłodowskiej-Curie emitowało tak silne promieniowanie, że złożono je w trumnie obitej wewnątrz ołowiem.

20 kwietnia 1995 r. szczątki Marii i Pierre'a Curie zostały przeniesione do Panteonu w Paryżu.

Prezentacje opracowała kl. IVA

Rok szkolny 2024/2025

- Źródło : Wikipedia